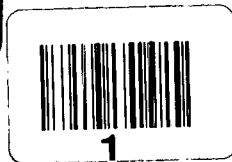

רשומות

קובץ התקנות

11 בינואר 1962

1248

ר' בשבת תשכ"ב

עמוד

- 1062 תקנות בחידין דתיים (דמי בטלה) (תיקון), תשכ"ב—1962
1063 צו לעידוד החסכון (פסור ממס הכנסה) (מס' 2), תשכ"ב—1962
1063 חוק עזר לרשות הניקיון עמק-זבולון (שמירה על רשת ניקון), תשכ"ב—1962
1064 צו מס הרכוש וקרן פיצויים (שינוי האזור העירוני של אשקלון) (תיקון), תשכ"ב—1961—תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

- 1065 צו איגודי ערים (אזור דן) (כיו"ב) (תיקון), תשכ"ב—1962
1065 צו איגודי ערים (אזור העמק) (אשפוז וטיפול רפואי) (תיקון), תשכ"ב—1962
1066 צו איגודי ערים (אזור השומרון) (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי) (תיקון), תשכ"ב—1962
1066 צו איגודי ערים (אזור נפת צפת) (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי) (תיקון), תשכ"ב—1962
1067 צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), תשכ"ב—1962
1067 צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962
1068 צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון), תשכ"ב—1962
1068 חוק עזר לנהריה (הניכויים בקביעת השווי לצורך ארנונה של הבנין), תשכ"ב—1962
1069 חוק עזר לצפת (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ב—1962
1071 חוק עזר לאשדוד (היטל עינוגים), תשכ"ב—1962
1073 חוק עזר לאשדוד (רשימות לאופניים), תשכ"ב—1962
1074 חוק עזר לאשדוד (שימור רחובות), תשכ"ב—1962
1076 חוק עזר לבאקה-אליגריה (אטפקת מים) (תיקון), תשכ"ב—1962
1078 חוק עזר לבית-דגן (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ב—1962
1081 חוק עזר לחזור (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ב—1962
1084 חוק עזר לכפר-ירוחם (מודעות ושלטים), תשכ"ב—1962
1087 חוק עזר לכפר-ירוחם (סלילת רחובות), תשכ"ב—1962
1090 חוק עזר למעלה-הגליל (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ב—1962
1091 חוק עזר לגס-ציונה (שמירת הניקיון ואיסור העישון) (תיקון), תשכ"ב—1962
1092 חוק עזר לקריתיים (אטפקת מים) (תיקון), תשכ"ב—1962
תיקון טעות

חוק בתי-דין דתיים (הזמנה לבית הדין), תשט"ז—1956

תקנות בדבר תשלום דמי בטלה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 6 ו-8 לחוק בתי-דין דתיים (הזמנה לבית-הדין), תשט"ז—1956¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. החלפת התוספת לתקנות בתי-דין דתיים (דמי בטלה), תשי"ז—1957², יבוא:

„תוספת

(תקנות 1 ו-2)

פירוט

1. דמי בטלה ליום התייצבות
- 7.—
2. דמי לינה לכל לילה שעל העד ללון מחוץ לביתו
- 7.—
3. שכר של מומחה מאוּצֵר המדינה:
- (1) כשהעד לא הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט
- 15.—
- אולם אם מקום עבודתו הקבוע של המומחה מרוחק יותר מ-
לושים ק"מ מבית-הדין והיה עליו לבוא לבית-הדין לצורך
מתן העדות בלבד ייוסף לשכר האמור
- 7.—
- (2) כשהעד לא הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט
- 25.—
4. שכר רופא בעד:
- (1) בדיקת גופו של אדם
- 20.—
- (2) תעודה רפואית
- 3.—
- (3) חוות-דעת רפואית בכתב
- 10.—

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי-דין דתיים (דמי בטלה) (תיקון), תשכ"ב—1962".

השם

י"ט בשבט תשכ"ב (26 בדצמבר 1961)

(חם 77810)

זרח ורהפטיג

שר הרתות

¹ ס"ח 200, תשט"ז, עמ' 40.
² ק"ת 703, תשי"ז, עמ' 1400.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז צמודות לשער הדולר או למדד יוקר המחיה של בנק לפיתוח התעשייה בישראל בע"מ, נושאות ריבית של 6% לשנה, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנים 1966 עד 1975 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ט בטבת תשכ"ב (26 בדצמבר 1961) — ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 2), תשכ"ב—1962".

השם

לוי אשכול
שר האוצר

כ' בטבת תשכ"ב (27 בדצמבר 1961)
(חמ 72050)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"א, עמ' 120.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

חוק עזר לרשות הניקוז עמק-זבולון בדבר שמירה על רשת ניקוז

בתוקף סמכותה לפי סעיף 44 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957¹, מתקינה רשות הניקוז עמק-זבולון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„הרשות” — רשות ניקוז עמק זבולון או מי שנתמנה על ידיה לצורך חוק עזר זה;

„רשת ניקוז” — עורק ניקוז, צינור ניקוז, רצועת מגן על שיפועיה וכל מיתקן אחר השייך למערכת הניקוז שבתחום הרשות;

„הנציב” — נציב המים שנתמנה על פי חוק המים, תשי"ט—1959².

איסור עליה
ומעבר

2. לא יעלה אדם על רשת ניקוז, לא יעביר בה צינור, כלי רכב או בעלי חיים, לא יעבור בה ולא יניח לאחר לעשות פעולות כאמור, אלא במקום המיועד למעבר לציבור או לפי היתר מאת הנציב.

איסור הספת
חומר או
הורמתו

3. לא יטיל אדם כל חומר מוצק לתוך רשת ניקוז ולא ירשה לכל חומר נוזל לזרום או להישפך לתוך רשת ניקוז, ולא יניח לאחר לעשות פעולות כאמור, אלא לפי היתר מאת הנציב.

¹ ס"ח 230, תשי"ח, עמ' 4.
² ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 166.

איסור הוצאת
חפצים

4. לא יוציא אדם עפר או חומר אחר מרשת ניקוז, ולא יניח לאחר לעשות פעולה כאמור, אלא לפי היתר מאת הנציב.

איסור החזקת
חפצים

5. לא יחזיק אדם בקרבת רשת ניקוז ערימות עפר, חול או כל חומר אחר העלול להישפך לתוך רשת הניקוז וכן כל חומר מוצק ברשת הניקוז, ולא יניח לאחר לעשות פעולה כאמור, אלא בהסכמת הרשות.

נוק לרשת
ניקוז

6. אדם שעבר על הוראות סעיפים 2 עד 5 וגרם נזק לרשת ניקוז, חייב לתקן את הנזק.

הודעות

7. (א) הרשות רשאית לדרוש, בהודעה בכתב, מאדם —
(1) שעבר על הוראות הסעיפים 2 עד 5, לסלק את המכשול ברשת ניקוז;
(2) החייב לעשות את העבודות המנויות בסעיף 6, לבצע את העבודות האמורות.

(ב) בהודעה יצוינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק המכשול או לביצוע העבר דה שקבעה אותם הרשות וכן התקופה שבה יש לסלק את המכשול או לבצע את העבודה.
(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה.

סילוק מכשול
וביצוע
עבודות

8. (א) הרשות רשאית לסלק כל מכשול ברשת ניקוז ולבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיף 6 — בין אם נמסרה הודעה לפי סעיף 7 ובין אם לאו — ולהיכנס לשם כך בשעות היום לכל מקום; סילוקה הרשות מכשול או ביצוע עבודה כאמור, רשאית היא לגבות מאדם החייב בסילוק המכשול או בביצוע העבודה את הוצאות הסילוק או הביצוע.
(ב) לא יפריע אדם לרשות בתפקידה ולא ימנע בעדה מלהיכנס לכל מקום בחוקף סמכותה לפי סעיף קטן (א) ולא יניח לאחר לעשות פעולה כאמור.

עבירות

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת הרשות או אחרי הרשעתו בדיון.

חשם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרשות הניקוז עמק־זבולון (שמירה על רשת ניקוז)“, תשכ"ב—1962.

נתאשר.

יעקב מרקמן

יושב ראש רשות הניקוז עמק־זבולון

י"ג בטבת תשכ"ב (20 בדצמבר 1961)
(חמ 751303)

משה דיין

שר החקלאות

תיקון טעות

בתוספת לצו מס הרכוש וקרבן פיצויים (שינוי האזור העירוני של אשקלון) (תיקון), תשכ"ב—1961, שפורסם בקובץ התקנות 1229, תשכ"ב, עמ' 434, ברשימת החלקות, במקום „3, 22, וחלקים דרומיים של חלקות 1, 4, 5, 10, 30, בגוש 1467“ צ"ל „3, 22, וחלקים דרור מיים של חלקות 1, 4, 5, 10, 30, בגוש 1967“.

לוי אשכול

כ"ה בטבת תשכ"ב (1 בינואר 1962)
(חמ 728504)

שר האוצר

מדור לשלטון מקומי

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

צו בדבר איגוד ערים באזור דן לעניני ביוז

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955¹, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 36

1. במקום סעיף 36 לצו איגודי ערים (אזור דן) (ביוז), תשט"ז—1956², יבוא:

„רואה חשבו 36. גובר המועצה יגיש תוך 30 יום מתום שנת הכספים את חשבונית המועצה למבקר חשבוניות שנתמנה על ידי השר לפי סעיף 69 לפקודת העיריות, 1934³.”

השם

2. לצו זה ייקרא „צו איגודי ערים (אזור דן) (ביוז) (תיקון), תשכ"ב—1962”.

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג בטבת תשכ"ב (20 בדצמבר 1961)
(חמ 76537)

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.
² ק"ת 817, תשט"ו, עמ' 955.
³ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

צו בדבר איגוד ערים באזור העמק לעניני אשפוז וטיפול רפואי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955¹, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 36

1. במקום סעיף 36 לצו איגודי ערים (אזור העמק) (אשפוז וטיפול רפואי), תשי"ח—1958², יבוא:

„רואה חשבו 36. גובר המועצה יגיש תוך 30 יום מתום שנת הכספים את חשבונית המועצה למבקר חשבוניות שנתמנה על ידי השר לפי סעיף 69 לפקודת העיריות, 1934³.”

2. לצו זה ייקרא „צו איגודי ערים (אזור העמק) (אשפוז וטיפול רפואי) (תיקון), תשכ"ב—1962”.

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג בטבת תשכ"ב (20 בדצמבר 1961)
(חמ 76537)

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.
² ק"ת 808, תשי"ח, עמ' 1505.
³ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

צו בדבר איגוד ערים באזור שומרון לעניני בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955¹, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 36 לצו איגודי ערים (אזור השומרון) (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי), תש"ך—1960², יבוא:

החלפת סעיף 36

„רואה חשבון 36. גזבר המועצה יגיש תוך 30 יום מתום שנת הכספים את חשבונות המועצה למבקר חשבונות שנתמנה על ידי השר לפי סעיף 69 לפקודת העיריות, 1934³.”

2. לצו זה ייקרא „צו איגודי ערים (אזור השומרון) (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי) (תיקון), תשכ"ב—1962”.

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג בטבת תשכ"ב (20 בדצמבר 1961)
(חמ 76537)

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.
² ק"ח 1012, תש"ר, עמ' 1124.
³ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

צו בדבר איגוד ערים באזור נפת צפת לעניני בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955¹, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 46 לצו איגודי ערים (אזור נפת צפת) (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי), תשכ"ב—1961², יבוא:

החלפת סעיף 46

„רואה חשבון 46. גזבר המועצה יגיש תוך 30 יום מתום שנת הכספים את חשבונות המועצה למבקר חשבונות שנתמנה על ידי השר לפי סעיף 69(1) לפקודת העיריות, 1934³.”

2. לצו זה ייקרא „צו איגודי ערים (אזור נפת צפת) (בתי מטבחים ופיקוח וטרינרי) (תיקון), תשכ"ב—1962”.

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ג בטבת תשכ"ב (20 בדצמבר 1961)
(חמ 76537)

¹ ס"ח 176, תשט"ו, עמ' 48.
² ק"ח 1212, תשכ"ב, עמ' 158.
³ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר הגשת החלטה על הטלת ארנונות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 68 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958³, יבוא:

המועד לאישור ארנונות	68א. המועצה תגיש את החלטתה בדבר הטלת ארנונות לאישורו של השר לא יאוחר מ־31 בינואר שלפני שנת הכספים שלגביה הוטלו.
----------------------	---
2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), תשכ"ב—1962".

השם

כ"א בטבת תשכ"ב (28 בדצמבר 1961)
(חמ 8001)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1256.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר הגשת החלטה על הטלת ארנונות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 155 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³, יבוא:

המועד לאישור ארנונות	155א. המועצה תגיש את החלטתה בדבר הטלת ארנונות לאישורו של השר לא יאוחר מ־31 בינואר שלפני שנת הכספים שלגביה הוטלו.
----------------------	--
2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 2), תשכ"ב—1962".

הוספת סעיף
א155

השם

כ"א בטבת תשכ"ב (28 בדצמבר 1961)
(חמ 8011)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 78; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר הגשת החלטה על הטלת ארנונות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 12 לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953³, יבוא:

12א. המועצה תגיש את החלטתה בדבר הטלת ארנונות לאישורו של השר לא יאוחר מ-31 בינואר שלפני שנת הכספים שלגביה הוטל.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון), תשכ"ב—1962“.

כ"א בטבת תשכ"ב (28 בדצמבר 1961)
(חמ 8081)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 369, תשי"ג, עמ' 1174.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לנהריה בדבר הניכויים בקביעת השווי לצורך ארנונה של בנין

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 99 ו-101 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית נהריה חוק עזר זה:

1. הניכויים בקביעת השווי לצורך ארנונה של בנין, לענין ארנונת רכוש, לפי סעיף 101 (ב) (3) לפקודה — יבוטלו.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנהריה (הניכויים בקביעת השווי לצורך ארנונה של הבנין), תשכ"ב—1962“.

גרשון טז
ראש עיריית נהריה

נתאשר.

י"ג בטבת תשכ"ב (20 בדצמבר 1961)
(חמ 841220)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לצפת בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית צפת

חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —

„עיריה“ — עיריית צפת ;

„מועצה“ — מועצת העיריה ;

„בית עסק“ — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, בית מלאכה וכל מקום אחר שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, מלון או פנסיון ;

„בית אוכל“ — כל מקום שבו מוכרים אוכל או משקה לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק או מזנון ;

„בית קפה“ — כל מקום שלגביו ניתן או יש לתת רשיון לבית קפה על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)² ;

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³ ;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודות ימי מנוחה, תש"ח—1948⁴, כימי מנוחה, שתחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי מנוחה וסופם עם צאת הכוכבים, וכולל את ליל תשעה באב, שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרת ;

„פתוח“ — כולל עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך ;

„בעל“ — לרבות המנהל או כל עובד או האדם שעל שמו ניתן רשיון לבית עסק או לבית אוכל.

2. בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק או בית עינוג.

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) חנות לממכר מזון ;

בקיץ — בשעות שבין 20.00 לבין 06.00 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30 ;

בחורף — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30 ;

(2) קיוסק או מזנון לממכר שוקולד, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים (לא משכרים) — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00 ;

(3) חנות לממכר פרחים, מזכרות, ספרים, ועתונים — בשעות שבין 22.00 לבין 05.00 ;

(4) בית מלאכה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 ;

(5) מספרות — בשעות שבין 20.00 לבין 06.00 ;

(6) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (5) ;

בקיץ — בשעות שבין 20.00 לבין 07.00 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30 ;

בחורף — בשעות שבין 19.00 לבין 07.00 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30.

¹ ע"ר 1084, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

³ ע"ר 1085, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

סגירת בתי
עסק ובתי
עינוג בימי
מנוחה

סגירת בתי
עסק בימים
שאינם ימי
מנוחה

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק כמפורט באותו סעיף קטן במוצאי ימי מנוחה.
אולם בכל אחד מהימים כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול; ח', י"א, י"ב וי"ג בתשרי;
ז' באדר עד ט"ו בו; ח', ט', י', י"א, י"ב וי"ג בניסן; ב', ג' וד' בסיון — מותר בו — אם אינו
חל בשבת — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00.
(ג) בסעיף זה —

„קצין” — התקופה מיום י"א בניסן עד יום א' בחשון;
„חורף” — התקופה מיום ב' בחשון עד יום י' בניסן.

4. (א) ביום הכפורים, בליל תשעה באב ובליל יום השואה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל או בית קפה.
(ב) בימי מנוחה שלא פורטו בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל או בית קפה — בשעות שבין 22.00 לבין 10.00 ובשעות שבין 15.00 לבין זמן צאת הכוכבים.
(ג) בימי מנוחה אף בשעות שפתיחת בית אוכל או בית קפה מותרת לא יגיש בו אדם אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה או כיצא באלה.

סנירת בתי
אוכל ובתי
קפה בימי
מנוחה

5. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —
(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת המועצה;
(2) בית קפה — בשעות שבין 01.00 לבין 05.00, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת המועצה, ובלבד שכל נגינה תופסק בו בשעה 24.00.
(ב) המועצה רשאית לתת היתר לפי סעיף זה, לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם וכן לשנותם.
(ג) בעד היתר לפי סעיף קטן (א) תשולם למועצה אגרה בשיעורים אלה:
(1) בעד היתר לחודש — חמש לירות;
(2) בעד היתר לתקופה שהיא פחות מחודש — לכל שעה או לחלק ממנה — 0.50 לירות.

סנירת בתי
אוכל ובתי
קפה בימים
שאינם ימי
מנוחה

6. (א) הוראות הסעיפים 2 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית עינוג או בית אוכל שבעלו אינו יהודי ואינו פותח אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.
(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על הספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה ובכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

תחולה

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

8. חוק עזר לצפת (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"א—1960⁵ — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לצפת (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ב—1962”.

עבירות
וענשים
ביטול
השם

אברהם הכהן
ראש עיריית צפת

נתאשר.

ד' בכסלו תשכ"ב (12 בנובמבר 1961)
(חמ 1013/80)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁵ ק"ת 1079, תשכ"א, עמ' 536.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאשדוד בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אשדוד חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית אשדוד;

„עינוג“ — כמשמעותו של ששוע ציבורי בפקודת הששועים הציבוריים, 1935²;

„בית עינוג“ — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;

„כרטיס“ — כרטיס כניסה לבית עינוג;

„בול“ — בול או תן אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;

„היטל“ — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;

„מנהל“ — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה על-פי דין, לרבות אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

„מפקח“ — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה;

„מבקר“ — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי חוק עזר זה.

היטל
ושיעורו

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על זכרטיס.

כרטיסים

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת וידבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

כניסה לבית
עינוג

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א); המבקר יתלוש מזכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.

(ב) בעל כרטיס ישמור את הכרטיס עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינוג או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).

חובות המנהל

5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו- (ג) יקוימו.

בולים

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם; כן ישלמו תמורת כל בול, שאינו משומש ואינו מקולקל, את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה, אם מבקש התשלום הוכיח — להנחת דעתם — שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדין.

(ב) לא ידביק אדם בול משומש על כרטיס.

מסור והנחת

7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו, בשלושה אלה:

(1) תחרות אספורט;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;

(3) עינוג שהוא לרצון המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי

ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר 1935, חוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א), יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.

(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא-הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגוייס.

8. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (היטל עינוגים)”, תשכ”ב—1962.

תוספת

(סעיף 2)

1. לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו באגורות
עד 0.5 אגורה	עד 7.5
1 אגורה	למעלה מ־7.5 עד 14
2 אגורות	למעלה מ־14 עד 19
3 אגורות	למעלה מ־19 עד 24
7.5 אגורות	למעלה מ־24 עד 30
10 אגורות	למעלה מ־30 עד 40
15 אגורות	למעלה מ־40 עד 80
20% ממחיר הכרטיס	למעלה מ־80

2. לכל עינוג אחר:

שיעור ההיטל	כרטיס שמחירו באגורות
16.5 אגורות	עד 40.8
23.5 אגורות	למעלה מ־40.8 עד 48.8
80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש־5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.	למעלה מ־48.8 עד 52.1
80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש־7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.	למעלה מ־52.1

רוברט חיים

ראש המועצה המקומית אשדוד

נתאשר.

ו' בכסלו תשכ”ב (15 בנובמבר 1961)

(חמ 811505)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לאשדוד בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 77 (א) (4) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית אשדוד חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה המקומית אשדוד;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;

„בוהן” — כוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-

תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון, בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידיים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורית, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות, אולם אם הרשיון ניתן אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, והוא יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (רשיונות לאופניים), תשכ”ב—1962”.

ר ו ב ר ט ח י י מ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אשדוד

ח' בטבת תשכ”ב (15 בדצמבר 1961)

(חמ 811506)

אני מסכים.

יצחק בן-אהרן

שר התחבורה

זרח ורהפטיג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 110.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 173.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאשדוד בדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אשדוד חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„המועצה“ — המועצה המקומית אשדוד;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מהנדס“ — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה, לרבות אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„רחוב“ — דרך, נתיב להולכי רגל, מדרכה, גשר, רחבה או גינה שיש לציבור זכות מעבר בהם, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים, וכן כל מעבר המשמש או המכוון לשמש אמצעי גישה למספר בתים, לרבות סימני דרך, תעלות, ביבים וחפירות שברחוב או בצדי רחוב.

2. (א) לא יניח אדם ברחוב ולא יבליט מעל לרחוב כל דבר העלול לגרום נזק לרחוב או להפריע לניקיון או לתנועת הציבור בו, אלא אם דרוש לעשות כן לטעינתו או לפריקתו של אותו דבר ולא יותר מן הזמן הסביר הדרוש לכך.

מכשול ברחוב

(ב) לא יניח אדם ולא יתלה בחלון, במעקה, בגזוזטרה או בגג, או מעל לרחוב כל דבר בצורה שיש בו סכנה שיפול לרחוב.

(ג) לא יכסה ולא יחסום אדם תעלה, שוחה או תא בקורת ברחוב.

(ד) על אף האמור בסעיף זה מותרת בניה ארעית לרגלי חגיגות או טכסים, לפי הרשאה בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההרשאה.

3. לא ישנה אדם רחוב אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

שינויים ברחוב

4. לא יכרה אדם שוחה ברחוב אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

פתחת שוחות

5. אדם הכורה שוחה ברחוב חייב —

דרכי וחירות
בכריית שוחה
ברחוב

(1) להחזיק את מקום השוחה גדור ולציינו בשלטי אזהרה, וכן בדגלים אדר מים ביום ובאורות אדומים בלילה;

(2) לסתום את השוחה ולהחזיר את הרחוב למצבו הקודם עם גמר העבודה או עם פקיעת ההיתר, הכל לפי התאריך המוקדם ביותר.

6. (א) המהנדס רשאי לתת היתר לפי הסעיפים 3 או 4 או לסרב לתתו, לבטל היתר שניתן או להתלותו וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

היתר ואגרות

(ב) בעד מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה של שלוש לירות.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, ע"פ 110.

7. (א) לא יגרום אדם נזק לרחוב.

(ב) אדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) חייב לתקן את הנזק.

(ג) ניוזק רחוב לרגל חפירה בקרקע הסמוכה לאותו רחוב, חייב החופר או בעל הקרקע לתקן את הנזק.

הורעות

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב —

(1) מהאנשים שהניחו מכשול ברחוב שלא לפי הוראות סעיף 2, לסלק את המכשול;

(2) מהאנשים החייבים לעשות את העבודות המנויות בסעיפים 4, 5 ו-6, לבצע את העבודות האמורות.

(ב) בהודעה יצוינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק המכשול או לביצוע העבר דה שקבעם המהנדס באישור ראש המועצה וכן התקופה שבה יש לסלק את המכשול או לבצע את העבודה.

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה.

סילוק מכשול
וביצוע עבודות

9. (א) ראש המועצה רשאי לסלק כל מכשול ברחוב ולבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיפים 4, 5 או 7 — בין אם נמסרה הודעה לפי סעיף 8 ובין אם לאו — ולהיכנס לשם כך בכל עת סבירה לכל מקום. סילק ראש המועצה מכשול ברחוב או ביצע עבודה כאמור, רשאית המועצה לגבות מהאדם החייב בסילוק המכשול או בביצוע העבודה את הוצאות הסילוק או הביצוע.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה בתפקידו ולא ימנע בעדו מלהיכנס לכל מקום בתוקף סמכותו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הורעות

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה והא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר, העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עיתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עבירות

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (שימור רחובות)”, תשכ”ב—1962.

רוברט חיים

ראש המועצה המקומית אשדוד

נתאשר.

ד' בכסלו תשכ”ב (12 בנובמבר 1961)

(חמ 811504)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבאקה אל-גרבייה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית באקה אל-גרבייה חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לבאקה אל-גרבייה (אספקת מים), תשי"ח—1958² (להלן — חוק העזר העיקרי) —

(1) במקום ההגדרה „שטח בנוי” יבוא:
 „שטח בנוי” — השטח שבתחום המועצה המסומן בצבע אדום במפה הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"ט באב תשכ"א (11 באוגוסט 1961) והנמצאת במשרד הפנים ובמשרדי המועצה;
 (2) ההגדרה „רשיון שרברב” — בטלה.

2. סעיף 4 לחוק העזר העיקרי — בטל.
3. בסעיף 9 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ד), יימחק „רשיון להחזקת”.
4. בסעיף 20 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ב), יימחק „או בעל מפעל מים פרטי”.
5. בסעיף 22 לחוק העזר העיקרי, יימחק „4(א)”.
6. סעיף 23 לחוק העזר העיקרי — בטל.
7. בסעיף 25 לחוק העזר העיקרי, יימחק „4(א)” ר, „או 23”.
8. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

תיקון סעיף 1

ביטול סעיף 4

תיקון
סעיף 9

תיקון
סעיף 20

תיקון
סעיף 22

ביטול
סעיף 23

תיקון
סעיף 25

החלפת
התוספת

„תוספת

1. אגרות מים —

האגרה בלירות

- (א) במקום שהותקן מד-מים —
 לתצרוכת ביתית — לחודש —
 עד 10 מ"ק הראשונים — לכל מ"ק 0.10
 ובלבד שהאגרה לא תפחת מ-0.50 לירות לחודש.
 למעלה מ-10 מ"ק — לכל מ"ק 0.12
 להשקאה — לכל מ"ק 0.07
 לתצרוכת אחרת — לכל מ"ק 0.20
- (ב) במקום שלא הותקן מד-מים —
 לתצרוכת ביתית — לכל חודש —
 לכל יחידת דיור עד שני חדרי מגורים 1.50
 לכל חדר מגורים נוסף — תוספת של 0.50
 להשקיית בהמות — לכל חודש —
 לכל סוס, גמל, פרד, פרה, פרה 0.10
 לכל כבש או עז 0.05

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² פ"ח 802, תשי"ח, עמ' 1489.

להשקאה חקלאית —

משתלות וגני ירקות בשטח בנוי, לכל מטר מרובע של הש-

0.05	טח, לכל עונה
1.50	עצי פרי, לכל עץ לשנה
60.00	לכל גידול אחר, לדיונם לשנה
	לתצרוכת אחרת — לכל חודש —
1.50	לבית קפה, מסעדה, קיוסק או מזנון
0.15	לחנות מצרכי מזון — פרט לירקות
1.00	לחנות ירקות
0.50	לחנות אחרת
0.50	למאפיה
0.50	למכונית או טרקטור
0.50	לבניה, לכל מטר מרובע של שטח הבניה, בכל קומה

2. השתתפות בהקמת בריכה או מיכל או בהנחת צינורות —

30.00	לכל חדר שבכנס
0.03	לכל מטר מרובע של גינת בית בהשקאה
0.20	לכל מטר מרובע של אדמה בהשקאה

3. אגרות מדמים —

5.00	אגרת התקנת מדמים
5.00	אגרת בדיקת מדמים
0.20	אגרת תיקון מדמים
8.—	דמי החזקת מדמים, לכל שנה

4. אגרות חיבור רשת פרטית —

5.00	אגרת חיבור, לכל יחידת דיור
3.00	אגרת חידוש החיבור

5. פקדונות —

	בעד אגרת מים —
5.00	לתצרוכת ביתית
	להשקאה חקלאית —

10.00	עד 5 דונם
20.00	למעלה מ-5 דונם עד 20 דונם
30.00	למעלה מ-20 דונם עד 50 דונם
50.00	למעלה מ-50 דונם
"2.00	לתצרוכת אחרת

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאקה אל-גרבייה (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ב—
1962".

פ א ר ס ח מ ד א ן

נתאשר.

ד' בטבת תשכ"ב (11 בדצמבר 1961) ראש המועצה המקומית באקה אל-גרבייה
(חמ 81387)

ז ר ח ו ר ה פ ט י ג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לבית-דגן בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית בית-דגן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס“ — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³;

„מונית“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³;

„מפקד משטרה“ — מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה“ — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי“ — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה“ — המועצה המקומית בית-דגן;

„פקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב“ — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב“ — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„רכב פרטי“ ו„רכב ציבורי“ — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

„תמרור“ — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.

סמכות להסדיר חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום המועצה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה מוסדר

3. (א) ראש המועצה רשאי, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

מקום חניה פרטי

4. (א) לא ינהל אדם, ולא ירשה לאחר לנהל, מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, 173.
³ ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

- (ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
- (ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.
- (ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של שמונים לירות לשנה לרונם משטח מקום החניה.
- (ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.
- (ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א-1961⁴ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת.
- (ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה, אלא —

- (1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;
- (2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטח חים מסומנים כאלה;
- (3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;
- (4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשיכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים וזכרניים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר כאמור ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.
- (ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
- (ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.
- (ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.
- (ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות.
- (ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטט או לפקח לפי דרישתו.

⁴ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

- (ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם. אלא —
- (1) אם המונית הוזמנה על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע, או
- (2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע בתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

אוטובוסים

(ב) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם, ולא ירשה לאחר להחנות, אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

תמרורים

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי התמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

ריתוק רכב
למקום חניה

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

סמכויות פקח

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

ענשים

13. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית-דגן (העמדת רכב וחנייתו)“, תשכ״ב—1962“.

השם

נתאשר.

שלמה אורבך
ראש המועצה המקומית בית-דגן

ד' בטבת תשכ״ב (11 בדצמבר 1961)
(חמ 813907)

אנלי מסכים.
יצחק בן-אהרן
שר התחבורה

זרח ורפטיג
שר הדתות
ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לחצור בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 77 לפקודת התעבורה,² מתקינה המועצה המקומית חצור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס“ — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ״א—1961;³

„רחוב“ — דרך הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מדרך ולמעט כביש בינעירוני;

„מונית“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ״א—1961;

„מפקד משטרה“ — מפקד המחוז הצפוני של משטרת ישראל, לרבות אדם שמפקד המשטרה

העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„כביש בינעירוני“ — כביש שאינו דרך עירונית כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה,

תשכ״א—1961;

„מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו

לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה“ — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פורטי“ — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק

ריאות;

„המועצה“ — המועצה המקומית חצור;

„פסק“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה,

כולן או מקצתן;

„רכב“ — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„דרך“, „רכב פרטי“, „רכב ציבורי“ — כמשמעותם בפקודת התעבורה;

„תמרוך“ — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ״א—1961.

סמכות להסדיר
חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש

המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר בתחום המועצה את העמדתו של רכב או סוג מסויים של

רכב, לקבוע רחוב כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקי

בוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה

בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה
מוסדר

3. (א) המועצה רשאית, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המש

טרה, לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר.

(ב) קבעה המועצה כאמור בסעיף קטן (א), תוסדר החניה על ידי סדרן; אדם המע

מיד רכב במקום החניה חייב לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, ת, תשכ״א, 173.

³ ק״ח 1128, תשכ״א, עמ' 1425.

4. (א) לא ינהל אדם, ולא ירשה לאחר לנהל, מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של מאה לירות לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב בדרך במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961⁴ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית בלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

(2) בתוך אחד השטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, בדרך רכב שהתקלקל קלוקל המונע המשיכת הנסיעה, אלא על שולי הדרך מצד ימין — ובאין אפשרות לכך — סמוך ככל האפשר לשפה הימנית של הכביש, ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר כאמור ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שהחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תופחת האגרה לשלוש לירות.

⁴ ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח לפי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, מונית בדרך לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית הוזמנה על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או החנייתה

היא לשם המתנה לאותו נוסע, או

(2) אם לא הוצעה הולכה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

אוטובוסים

8. (א) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס בדרך, אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם, ולא ירשה לאחר להעמיד, אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם, ולא ירשה לאחר להחנות, אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

תמרורים

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

ריתוק רכב
מקום חניה

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי התמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות באותו מקום חניה רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

אגרת הסדר

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה מוסדר, אלא לאחר ששילם אגרת הסדר בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר ליותר מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) שיעורי האגרה כפי שנקבעו בסעיף קטן (א) יצויינו בהודעת ראש המועצה שתפורסם במקום החניה המוסדר.

(ד) האגרה תשולם לידי הסדרן תמורת תו או תווים, או באופן אחר שיקבע ראש המועצה.

סמכויות פקח

12. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

13. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס ארבעים לירות ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שהורשע בדין או לאחר שנמסרה לו עליה הודעה על ידי ראש המועצה.

השם

14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחצור (העמדת רכב וחנייתו), תשכ״ב—1962“.

תוספת
(סעיף 11 (א))

שיעורי אגרות הסדר — ליום, משעה 5.00 עד 23.00, או לחלק ממנו —

האגרה בלירות	סוג הרכב
1.—	אוטובוס
—75	משאית
—40	ג'יפ, טנדר, מכונית פרטית, טרקטור עם גרר
—25	קטנוע, אופנוע, טרקטור ללא גרר
הלל לנדסמן	נתאשר.
ראש המועצה המקומית חצור	ד' בטבת תשכ"ב (11 בדצמבר 1961) (חמ 82754)
אני מסכים.	
יצחק בן-אהרן	זרח ורפטיג
שר התחבורה	שר הדתות
	ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפרי-ירוחם בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפרי-ירוחם חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - „המועצה” — המועצה המקומית כפרי-ירוחם;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;
 - „פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;
 - „מודעה” — הודעה שפורסמה;
 - „שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;
 - „הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;
 - „לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שיחדה המועצה למטרה זו.
2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —
 - (1) כתובים עברית; או
 - (2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מחשטחם והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

הגדרות

מודעה ושלט
טעונים רשיון

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה ;

(2) לסרב לתת רשיון.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטון בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

תחולה

4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על —

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה ;

(2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות² ;

(3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא ינגוס, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.

(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.

7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות כאמור בסעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק כט"ו, עמ' 1101.

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח מודעות.
(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח מודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-ירוחם (מודעות ושלטים)”, תשכ”ב—1962.

ענשים

השם

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה על לוח המודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

תוספת שניה

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

שיעור האגרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע —

2.—

2. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר—
(1) לכל שלושה ימים —

1.75	(א) מודעה גדולה
0.75	לכל יום נוסף, תוספת של
0.75	(ב) מודעה בינונית
0.50	לכל יום נוסף, תוספת של
0.50	(ג) מודעה קטנה
0.20	לכל יום נוסף, תוספת של
0.25	(ד) מודעה זעירה
0.15	לכל יום נוסף, תוספת של
	(2) לכל טופס נוסף מודבק של —

0.15	(א) מודעה גדולה או בינונית
0.10	(ב) מודעה קטנה או זעירה

ובלבד שהאגרה לפי פסקה זו לא תפחת מ־3 לירות.

3. (א) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק ששטחו במטרים
מרובעים —

2.—	עד 1
3.—	למעלה מ-1 עד 2
6.—	למעלה מ-2 עד 4
10.—	למעלה מ-4

- (ב) שלט שני או נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (א).
(ג) שלט בולט — פי שלושה מהאגרה שנקבעה בפסקה (א).
(ד) ארגז ראווה — פי שלושה מהאגרה שנקבעה בפסקה (א).

4. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק —
לכל מטר מרובע או חלק ממנו

פנחס מוצ'ניק
ראש המועצה המקומית כפר-ירוחם
ז' בכסלו תשכ"ב (15 בנובמבר 1961)
(חמ 83538)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 חוק עזר לכפר-ירוחם בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה
המקומית כפר-ירוחם חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
"כביש" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה לכלי רכב או לבעלי חיים, בהתאם לחוק עזר זה;
"מדרכה" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות
אבני שפה וקירות תומכים;
"סלילת רחוב" — סלילת כביש או מדרכה ברחוב, לרבות עבודות ופעולות אלה:
(1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;
(2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, הרי-
סת מבנים ישנים ופינויים, התקנת ביבים, צינורות מים עיקריים וכבלי חשמל;
(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון
כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;
(4) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות מגן, קירות
גבול וסורגי גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב הדרושה לסלילתם;
(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות, מדשאות ונטיעת עצים וצמחים;
(6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;
(7) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„תשתית“ — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה ;

„כיסוי“ — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאינו מצופה, וכל חומר אחר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש כפי שיקבע המהנדס ;

„הוצאות סלילה“ — הוצאות לסלילת רחוב, ובכלל זה, ריבית המשתלמת על מילווה שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות הסלילה וריבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה סלילה, בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה ;

„נכסים“ — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב ;

„בעל נכסים“ — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק למעשה בהם ובין שאינו מחזיק בהם, לרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים ;

„המועצה“ — המועצה המקומית כפר־ירוחם ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„מהנדס“ — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה וכל אדם שהמהנדס העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה.

2. המועצה רשאית לסלול רחוב בהתאם להוראות חוק עזר זה, וכן רשאית היא להקצות חלק מהרחוב לכביש וחלק ממנו למדרכה.

3. (א) המועצה רשאית לשנות רחבו של כביש, בין להרחבה ובין לצמצום.
(ב) הרחיבה המועצה כביש לאחר שנסתיים בנין המדרכה — לא תטיל המועצה חובת השתתפות בהוצאות ההרחבה, כמצויין בסעיף 5, על אותו חלק מהכביש שבא במקום המדרכה.

4. (א) המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאושר על ידי המועצה ; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, לפי החלטת המועצה :

(1) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;
(2) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא של הכביש ;

(3) סלילת התשתית והכיסוי בחלק מרחבו המלא של הכביש ;
(4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי רחבו המלא של הכביש.

(ב) נתקבלה החלטת המועצה בדבר סלילת כביש ברחוב, יודיע ראש המועצה בכתב לבעלי הנכסים הגובלים אותו רחוב על החלטה כזו.

5. בעלי הנכסים הגובלים רחוב שבו נסלל כביש, לפי חוק עזר זה, ישתתפו בהוצאות סלילתו כדי 75% סכום השתתפות זה יחולק ביניהם ביחס לאורך חזיתות נכסיהם הגובלים את הרחוב, וישולם למועצה על ידי כל אחד מהם, מיד עם השלמת הסלילה ; אולם, אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת כל שלב, את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב, או אותם השלבים שהושלמו לפניו, בשיעור האמור.

כביש ומדרכה

שינוי רחב
של הכביש

סלילת כביש

שיעור דמי
השתתפות
ונכסיהם

6. (א) סלילה המועצה כביש או מדרכה וסיימה את סלילתם לפני יום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) וטרם שולמו דמי השתתפות, רשאית היא לגבות את דמי ההשתתפות בהוצאות אותן עבודות שבוצעו על ידיה תוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

(ב) התחילה המועצה בסלילת כביש או מדרכה לפני יום הפרסום ולא השלימה את סלילתם עד אותו יום, רשאית היא להמשיך ולסיים את סלילתם ולגבות לפי חוק עזר זה מבעלי הנכסים את שיעור דמי השתתפותם בהוצאות עבודות שבוצעו לפני יום הפרסום בתוך שנת הכספים שבה חל יום הפרסום.

7. (א) לא יסלול אדם, חוץ מהמועצה, כביש או מדרכה אלא לפי כתב היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאים, הפרטים והאופן שיפורשו בכתב ההיתר; התנאים, הפרטים והאופן כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש או מדרכה כאמור שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בכתב ההיתר, רשאית המועצה להרסם או לשנותם ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה כדי 25%.

8. החליטה המועצה —

- (1) לסלול, לבנות, לרצף, להרחיב, להאריך, לתקן או לשפר מדרכה לאורך הנכסים או לטפל בה באופן אחר;
 - (2) לנטוע עצים וצמחים ברחוב לאורך הנכסים או לטפל בהם;
 - (3) לבנות אבני שפה,
- רשאית היא לבצע את העבודה ולגבות את כל הוצאות הביצוע בהתאם להוראות סעיף 5, שיחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

9. חשבון הוצאות העבודות המפורטות בסעיף 8 וכן חשבון בדבר סכום השתתפותו של בעל הנכסים התום ביד המהנדס ישמש ראיה לכאורה על כך.

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר, העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור — תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עיתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם הוא בשפה העברית.

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-ירוחם (סלילת רחובות)”, תשכ”ב—1962.

פנחס מוצ'ניק

נתאשר:

ראש המועצה המקומית כפר-ירוחם

ד' בכסלו תשכ”ב (12 בנובמבר 1961)

(חמ 83537)

חיינו משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למעלה-הגליל בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית מעלה-הגליל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה האזורית מעלה-הגליל;

„בית עסק“ — חנות, משרד, מחסן, בית חרושת, קיוסק, בית מלאכה, מזנון וכל מקום אחר שבו נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה או מתנהל עסק, לרבות מכירת כרטיסי כניסה למקום תרבות או ספורט, בריכת שחיה, בית נחות, תערוכה, גן חיות, ולמעט מלון, פנס-יון, בית אוכל, בית עינוג ובית מרקחת;

„מזנון“ — כל מקום שלגביו ניתן או יש לתת רשיון למזנון על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;

„קיוסק“ — כל מקום שלגביו ניתן או יש לתת רשיון לקיוסק על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן);

„בית אוכל“ — מסעדה, בית קפה וכל מקום אחר שבו מגישים או מוכרים אוכל או משקה לשם צריכתם בו במקום, למעט מזנון, קיוסק, מלון, פנסיון, ובית עינוג;

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי-מנוחה, תש"ח—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וכולל ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרתו;

„פתוח“ — כולל אי-סגירת בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג והגשת אוכל או משקה ועשיית עסק, מלאכה או עינוג בתוך בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג סגור.

2. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) בית אוכל או קיוסק לממכר עתונים, סיגריות, פירות, שוקולדה, גלידה או משקאות קרים לא משכרים בשעות שבין 24 לבין 5;

(2) חנות לממכר פרחים בשעות שבין 22 לבית 5;

(3) חנות לממכר מזון, למעט בית אוכל וקיוסק מהסוג המפורט בפסקה (1) בשעות שבין 19 לבין 5 בתקופה שמן 1 באפריל עד 30 בספטמבר ובשעות שבין 19 לבין 6 בשאר חדשי השנה;

(4) כל בית עסק שלא פורש בפסקאות (1) עד (3) בשעות שבין 19 לבין 5 בתקופה שמן 1 באפריל עד 30 בספטמבר, ובשעות שבין 19 לבין 6 בשאר חדשי השנה.

אולם מותר לפתוח כל בית עסק עד שעה 22 בכל אחד מהימים: כ"ו, כ"ז וכ"ח באולול; ח' י"א, י"ב וי"ג בתשרי; ז', ח', ט', י', י"א, י"ב, י"ג, י"ד וט"ו באדר; י"א, י"ב וי"ג בניסן; ב', ג' וד' בסיון, אם אותו יום אינו חל בשבת.

סגירת בתי עסק בימים שאינם ימי מנוחה

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 409, עמ' 49.
⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

סנירת בתי
עסק בימי
מנוחה

3. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק או בית עינוג.
(ב) גיום הכיפורים וליל תשועה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל.
(ג) בימי מנוחה שאינם יום הכיפורים וליל תשועה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל בשעות שבין 22 לבין 9 ובשעות שבין 15 לבין הזמן המוקדם משנים אלה: שעה 18 או סוף יום המנוחה, ובלבד שבשעות שפתיחת בית האוכל מותרת לא יגיש בו אדם אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה או כיוצא באלה, ולא ימכור בו ולא יגיש ולא ירשה למכור או להגיש משקה או אוכל אלא בתוך כתלי בית האוכל ולא דרך החלון או באורח אחר בחוץ או אל החוץ.

סנירת בתי
מרחקת

4. לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית מרחקת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה בשעות שבין 19 ובין 6, ובלבד שבעל בית המרחקת חייב לפתוח את בית המרחקת שלו כשהגיע תורו לפי סדר תורנות שיקבע ראש המועצה.

תחלה

5. הוראות הסעיפים 3 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית אוכל או בית מרחקת אשר בעליהם אינם יהודים ואינם פותחים אותם בימי מנוחתם של בני עדתם.

עבירות וענשים

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

השם

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למעלה-הגליל (פתיחת בתי עסק וסגירתם)”, תשכ״ב — 1962.

נתאשר.
ד' בכסלו תשכ״ב (12 בנובמבר 1961)
(המ 84049)

חיינו משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנס-ציונה בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית נס-ציונה חוק עזר זה:

1. במקום טעיף 2 לחוק עזר לנס-ציונה (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי״ח — 1958¹, יבוא:

„איסור עישון” 2. לא יעשן אדם ונבית עינוג, למעט בית עינוג המתנהל תחת כיפת השמים, כאשר מתקיים בו עינוג לרבים.”

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנס-ציונה (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון)”, תשכ״ב — 1962.

השם

נתאשר.
כ״ח בכסלו תשכ״ב (6 בדצמבר 1961)
(המ 841013)

זרח ור הפטיג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק״ת 796, תשי״ח, עמ' 1253.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-ים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-ים חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לקרית-ים (אספקת מים), תשכ"א—1961², במקום הפריטים 2 ו-3 יבוא:

2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —

220.—

לכל יחידת דיור

100.—

לכל דונם קרקע או חלק ממנו

לחנויות, בתי עסק, בתי מלאכה ותעשייה, בתי שעשועים ומוסדות —

200.—

עד 150 מ"ק בניה

1.20

לכל מ"ק נוסף

3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —

"0.50

לכל מ"ר משטח הבניה בכל קומה

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-ים (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ב—1962".

השם

נתאשר.

בנימין אפרת

ראש המועצה המקומית קרית-ים

י"ב בטבת תשכ"ב (19 בדצמבר 1961)
(852406 חס)

זרח ור הפטיג

שר הדתות

ממלא מקום שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 1088, תשכ"א, עמ' 708.

תיקון טעות

בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 7), תשכ"ב—1962, שפורסם בקובץ התקנות 1243, תשכ"ב, עמ' 1024, בטור שיעורי המכס לפי ערך, בצד הפרט 435(ג), בסופו, צ"ל "40%".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).